

SANT JORDI 2025 PREMIS DEL XXVII JOCS FLORALS D'ESPARREGUERA

Autor: **Carla Ollé Vera**
Categoria: **Premi Poesia Adults**
Pseudònim: **Elia Verol**

HOLOGRAMES

Recull d'alguns poemes del meu poemari Hologrames

Geologies

Al límit de les meves muntanyes,
totes elles preferides. El Puig d'Hospici i la Socarrada
saludant el Pla de les Bruixes. Trifini montserratí, em bec
els teus colors: marrons, daurats i grocs trencats
fixats a la roca. I amb els peus bruts

- d'un guix rosat –

davallo pels torrents i les escletxes,
esculpint la zona.

I amb tot. I amb res. Busco la font amagada, folrada
de bardisses i bufalaga on l'aigua s'escola i fissura
la roca i jo, que em guardo allà dins, essent tota teva.
Jo dins teu. Tu dins meu.

Trepidant l'avenc del Rat-Penat, tan accidentat
que desconcerta, tan fornit que m'acapara com
l'olor de la ginesta. I d'allà, en sento el campanar,
que em crida cap a casa.

**AJUNTAMENT
D'ESPARREGUERA**

Encara em miro els peus rosats;
la camisa estripada i sento escalf,
i sento enyor,
i sento la veu de les muntanyes.

La tempesta

Jo sé d'un buit que em ressuscita
que xiula com perdius, pardals i orenetes.
Damunt dels cingles i en veu baixa
l'espessor dels arbres em transforma
i curulla em sobresurt tot l'amor
que en vida em vessa.

Jo ho sé, perquè ho he vist. Els ulls del bosc guiar-me
i la mà de l'alzinar guardar-me. Les brolles de romaní
al marge, obrint-me camí en la tempesta.
I l'ala de l'àliga cuabarrada cobrint-me
com si fos sa filla.

Jo ho sé, perquè ho he vist. A pocs metres del temperi
acuitant a córrer fins Can Tobella.

La cova em guarda com si fos a casa;
i sento en cada sospir de fulla
el meu bosc exhalant vida.

Haikú de Sant Jordi

Posta i muntanya
les roses tendres brillen,
un sol de tarda.

Puc veure el verd fosc
ballar en l'iris del bosc;
el dia s'apaga.

Les flors en aigua
al rebedor, olor
de terra llaurada.

Es remou la terra:
trauquen espines, les feres
del bosc i el roser
d'una diada.